

Osobné skúsenosti

12. Alexandra Jegorova

Žila som s matkou a bratom, ale viac ma vychovávala ulica. V rodine o Bohu nikdy nehovorili, keď nerátam, že moja babička mi radila vždy sa na noc pomodliť.

V mladosti som hľadala rozptýlenie, túžila som po zábave, pretože každodenné starosti ma ubíjali. V srdci som mala pocit prázdnoty. Začala som fajčiť a hlavu som mala plnú len zábavy. No toto všetko mi neprinášalo pocit uspokojenia. Svedomie mi hovorilo, že žijem nesprávne. Hľadala som niečo lepšie, ale nevedela som, kde hľadať.

Raz po diskotéke som cítila hnus na duši a ťažil ma pocit viny v mysli, že konám zle. S bolesťou v srdci som sa obrátila k Bohu a prosila som Ho o odpustenie za spôsob života, ktorý som viedla. Potom som sa pokúšala kontrolovať svoje vyjadrovanie, aby som sa zbavila neslušných slov v reči.

Chápala som, že treba prestať fajčiť. Skúšala som prestať viackrát, ale nedarilo sa mi. Dokonca mi jedna príbuzná priniesla tabletky, ktoré mi mali pomôcť zbaviť sa tohto zlého návyku. No ani to nepomáhalo.

Neskôr ma tá istá príbuzná pozvala, aby som s ňou chodila na Biblický kurz. Súhlasila som. Práve tam, po mnohých rokoch, som pocítila vo svojom srdci vnútorný pokoj. To bolo to, čo som hľadala v živote: čistota, Božia láska a správna cesta s pozvaním nasledovať Ho. Rozhodla som sa nasledovať Boha a pokrstiť sa. Pred krstom som Ho poprosila: „Bože, *idem sa krstiť a preto prosím, zbav ma fajčenia.*“ Po krste som si už nikdy nezapálila: čo je ešte lepšie, nemala som ani chuť!

Keď som spoznala Boha, nič som nestratila, ako si mnohí myslia. Naopak, veľa som získala: nový charakter, nových priateľov, cieľ v živote a hlavne, priateľstvo s Ježišom. Predtým som obyčajne bývala sklúčená, vnútorne napätá, teraz som spokojná, je pre mňa ľahké komunikovať s ľuďmi. Moji starí priatelia mi rozumejú, stále sa s mnohými z nich priatelím. Do cirkevného spoločenstva chodím už 10 rokov. Stále viac a viac vnímam charakter Krista, rastie vo mne túžba pomáhať ľuďom. Momentálne sa zaoberám pomocou sociálne slabším a mám z toho radosť, keď niekomu pomôžem.

Uvedomila som si, že ľudia sú v skutočnosti šťastnejší, keď dávajú a nie vtedy, keď dostávajú.

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.